
PRZYPRAWIAJĄCY (3) *part praes act*

Oba a jasne.

sg m N przyprawiający (1). ◇ f N przyprawiająca (2).

Sł stp brak, Cn w innych znaczeniach s.v. przyprawiacz, Linde brak.

1. Powodujący coś złego (2) :

Wyrażenia: »przyprawiający o chorobę« (1): Torminale sorbum, Przyprawiająca o czerwoną chorobę. Mącz 458d.

»[kogo] o szkodę przyprawiający« (1): Internecium bellum, Bárzo szkodliwa woyná/ wiele ludzi o szkodę przyprawiająca. Mącz 243d.

2. Przygotowujący, czyniący sposobnym [co (żywo)ne] (1) : Głos Pánłki przyprawiający Ielenie [*tj. łanie do rodzenia*] [*Vox Domini praeparantis cervos*] *Leop Ps 28/9.*

Synonimy: 1. sprawiający; 2. przygotowujący, sposobiający.

Cf PRZYPRAWIAĆ

AĆ